MIELIPIDE

Aina löytyy joku huomauttamaan, että taas maataloussektoria tuetaan. Mutta miksei tuettaisi jos se on tehokkainta ympäristötyötä. **ILKKA HERLIN**

LUKIJALTA

Kalojen virikekasvatusta on tutkittu paljon

Erkki Järvenpää kritisoi (MT 29.5.2015) Luonnonvarakeskuksen tutkijoiden julkaisemaa virikekasvatusopasta. Hän kirjoittaa, että virikekasvatettujen poikasten paremmasta menestymisestä luonnon vesissä ei ole esittää tutkittua tietoa.

Virikekasvatuksen vaikutuksia on tutkittu sekä koeolosuhteissa että luonnon vesissä. Tulokset ovat olleet hyviä niin kasvatuksen aikana kuin istutuksen jälkeistä menestymistä mittaavissa testeissä.

Useissa lohen ja taimenen jokipoikasilla ja vaelluspoikasilla tehdyissä istutuskokeissa on havaittu, että virikekasvatetut poikaset selviytyvät luonnossa paremmin kuin normaalimenetelmällä kasvatetut poikaset.

Virikekasvatetut poikaset pystyivät normaali-istukkaita paremmin hyödyntämään luonnonravintoa, niiden istutuksen jälkeinen kasvu oli parempi ja ne pystyivät myös paremmin välttämään petojen saalistusta. Koetilanteessa havaittiin myös, että virikekasvatetut kalat voivat erilaisen käyttäytymisensä vuoksi olla vaikeammin kalastettavia kuin normaalit istukkaat.

On myös selviä viitteitä siitä, että virikekalat vastustaisivat paremmin loisia ja taudinaiheuttajia.

Viime vuosia virikepoikasilla on tehty lisää istutuskokeita merkityillä poikasilla niin sisävesillä kuin merelläkin.

Näiden istutuskokeiden tulosten saamisessa tarvitaan kalastajien apua. Uusiakin tuloksia on siis odotettavissa, kunhan kalastajat muistavat palauttaa saaliiksi saamiensa kalojen kalamerkit pyyntitietoineen. Tiedot voi ilmoittaa postitse osoitteeseen Rktl, Merki, 5005751, 00003, vastauslähetys. Tiedot voi toimittaa myös sähköisesti.

> Virikekasvatus on tärkeä askel luonnossa menestyvien istutuspoikasten tuotannossa.
>
> **PEKKA HYVÄRINEN**

Istutuskalojen menestymiseen vaikuttavat monet tekijät. Virikekasvatus on tärkeä askel luonnossa menestyvien istutuspoikasten tuotannossa. Sillä valmennetaan poikasia istutuksen jälkeiseen selviytymiseen.

Pitkään laitosviljelyn varassa olleet lohikalakannat ovat myös heikentyneet geneettisesti villeihin kaloihin verrattuna.

Haitallisten muutosten korjaamiseksi ja kalakantojen uudelleen villiyttämiseksi kalavesien hoidossa tarvitaan uusia menetelmiä pyrittäessä kohti kestävää luonnonvarojen käyttöä.

Tuloksia virikekasvatuksen ja muiden tekijöiden vaikutuksista kalaistukkaiden menestymiseen on julkaistu vertaisarvioiduissa tieteellisissä julkaisusarjoissa sekä lukuisissa muissa julkaisuissa.

Niihin voi tutustua esimerkiksi Luken Kainuun kalantutkimusaseman sivustoilla.

Virikekasvatusoppaalla Järvenpää viitannee Rktl:n työraporttiin 35/2014: Lohikalojen istukaspoikasten virikekasvatus – käytännön kokemuksia. Se on tarkoitettu ohjeeksi kalankasvattajille, jotka haluavat kokeilla uutta menetelmää.

Pekka Hyvärinen
erikoistutkija
Luonnonvarakeskus

VIERASKOLUMNI

Pukki kaalimaan vartijana?

Tällä kertaa maa saa hallituksen varsin ripeästi verrattuna edelliskertaiseen asioiden pyörittelyyn, hidasteluun, soutamiseen ja huopaamiseen eli vatulointiin kuten nykyään tavataan sanoa.

Toivottavasti myös maan asioiden hoito tulee olemaan yhtä rivakkaa.

Sitä ei ole syytä epäillä ainakaan maatalous- ja ympäristöministeriöiden yhteistyössä. Olen vuosien varrella usein vedonnut näiden ministeriöiden yhteistyön puolesta, koska olen nähnyt sen tärkeäksi Itämeren kannalta. Ja niin onkin. Kun asianosaiset ministerit pystyvät yhteistyöhön, tulostakin syntyy.

Tätä toivoin tälläkin kertaa ja yllätys oli suuri, kun ilmeni, että ministeriöitä hallitsee tämän hallituskauden yksi ja sama ihminen. Ei luulisi tulevan riitaa. Mutta aina on tyytymättömiä, niin nytkin.

Vaikka kaikki tietävät, että hallitus on pakotettu leikkaamaan menoja ja vaikean paikan edessä, alkoi valitus säästöistä ennen kuin niitä oli edes julkistettu.

Samoin kävi maatalous- ja ympäristöministerille. Ei mennyt kauaa, kun sain kuulla, että siinä on pukki kaalimaan vartijana, kun kepulainen määrää maataloudesta ja ympäristöstä.

Mielestäni ei voisi pahemmin erehtyä. Sanottakoon se nyt vielä kerran: suurten ja pienten ympäristöongelmien ratkaisussa maataloudella on merkittävä rooli. Nykyään meillä on ministeri, joka on molempien alojen asiantuntija.

Vanha, jo hyvinkin ensimmäisen maailmansodan ajoilta periytyvä vastakkainasettelu tuottajan ja kuluttajan välillä on syytä unohtaa, sillä ympäristö on yhteinen asia.

Tämä koskee niin maata, merta kuin ilmaakin. Jos mielimme pelastaa Itämeren ja yrittää torjua ilmastonmuutosta, meidän on nähtävä maatalous ratkaisuna.

Elämme taas hankalaa sateiden rytmittämää kylvöaikaa, joten esimerkkiä ei tarvitse kaukaa hakea. Sateiden myötä vesi jää lillumaan pelloille oli ne kylvetty tai ei. Tämä panee pakostakin ajattelemaan ratkaisuja ongelmaan, joka aiheuttaa päästöjä niin vesistöihin kuin ilmaankin.

Kuten O-P Ruponen sanoi, nyt ei pidä jäädä sateeseen makaamaan, vaan on etsittävä ja toeutettava ratkaisuja maan paremman vesitalouden aikaansaamiseksi.

Ja kuinka ollakaan ne ovat samoja kuin päästöjen vähentäminen vesistöihin ja ilmaan. Ojitus kuntoon siellä missä vesi seisoo. Mikäli maa on liian hapan, lisätään kalkkia.

Tämä on kenties nopein toimi saada maan mururakenne paremmaksi ja paremmin vettä suodattavaksi ja sitovaksi ja siten pintavalumia vähentäväksi.

Samaan suuntaan vaikuttaa orgaanisen aineksen lisääminen peltoon. Viljelijöiden kannattaisikin ottaa tosissaan tämä mahdollisuus.

Nykyään hiilen lisäämisestä maaperään puhutaan jo ekosysteemipalveluna, koska ”se viilentää ilmastoa”. Jos jotakin pitäisi tukea, niin näitä toimenpiteitä, sillä ne ovat samalla parasta mahdollista ympäristötyötä.

Näin myös viljelijä saa parempia satoja ja tulosta. Tässä on tietysti vaaransakin. Aina löytyy joku huomauttamaan, että taas maataloussektoria tuetaan. Mutta miksei tuettaisi jos se on tehokkainta ympäristötyötä.

Tässä tulisi nähdä yhteinen etu kautta Suomen semminkin kun hallitus näyttää ajautuvan nokikkain eri intressiryhmien kanssa monessa muussa asiassa.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

Kimmo Tiilikaisen valinta osui nappiin

Olen iloinen siitä, että vihdoin maaseudun asiat nostetaan pöydälle, turhasta byrokratiasta luovutaan ja maaseutua ei enää pidetä jonkinlaisena reservaattina, jonne ei ole saanut eikä saa rakentaa edes omille mailleen.

Myös kunnissa kaivataan pikaisesti kaavoitusrajoitusten poistamista. Rantarakentaminen pitää sallia; sehän on maaseudun valttikortti ja tuo työtä ja toimeentuloa. Maaseudun tyhjentämisestä on tultava loppu.

Hyvä, että Kimmo Tiilikaisesta tuli maaseudun superministeri. Uskon ja toivon, että maaseutu virkoaa kuin heräisi pahasta unesta.

Kaisa Ropponen
lehtori (el.)
Varkaus

Edunvalvontaa

Se on MTK:n tehtävä haastaa hallinto oikeuteen, jos jotain kesken kautta muuttavat, eikä vain huudella, että varautukaa muutoksiin. **MTK-lammas**

Hallitus

Sipilä sen tunnusti: velaksi eläminen päätyy konkkaan! Vitsi: nykyiset opposition puoluelaiset eivät sitä ymmärrä vaan nokittavat pakollisia toimia.
Toope

Hurraa, kun saatiin ”kokovartalopuhemies” eduskuntaan. Söötti ja fiksu. **Jakkulan mies**

Montakohan kertaa tuleva oikeusministerimme on avannut Suomen lakikirjan?
Joku tolkku sentään

Oli keskustalta tuottajia halveksuva temppu valita mm-ministeriksi ex-vihreä, joka on lisäksi viljelijävihamielisen ympäristöjärjestön johtoelimissä. **Ei nimimerkkiä**

Onko pakko valita kepulainen maatalousministeri?
Loimaalaiset viljelijät

Kyllä minä niin sydämestäni toivon, että Tiilikainen myös tarkoittaa sitä, mitä sanoo.
Enemmän luottamusta ja vähemmän valvontaa

Sipilä sokea. Hyväosaiset kyllä käyttävät tulonsiirtoja. Esim. maataloustuet, tiet ja infra, neuvola, päiväkoti, kotihoito, koulutus, terveys- ja kelatuet, korkotuet. **Ei nimimerkkiä**

Maitotilat

On se itkeminen maitotilojen surua. Parhaimmat koneet, maksavat pelloista korkeinta vuokraa ja ostavat.
Ei nimimerkkiä

Ei arvokkuutta

Vihreiden pj. Niinistön kitinä ja valitus on naurettavaa. Ei ole kyseisellä miehellä valtiomiehen arvokkuutta. **Räkänokka**

LUKIJAN KUVA

MATTI HIETALA

Tuulivoimapuisto vihittiin käyttöön Vähässäkyrössä

Vaasalainen Matti Hietala kuvasi Suomen suurimman tuulivoimapuiston, joka vihittiin käyttöön viime sunnuntaina Vähänkyrön Torkkolassa. EPV Tuulivoiman puistossa on 16 tuulimyllyä, joiden kokonaisteho on 52,8 megawattia ja vuosituotanto 150 000 megawattituntia.

Nyt meillä on mahdollisuus

Anne Berner oli pääministeri Juha Sipilän loistovalinta ministeriksi. Politiikka on pitkään ollut rikki. Rikkinäisillä vehkeillä on hengenvaarallista ajaa.

Kun mennään hallituksista hallituksiin milloin vasen ja milloin oikea kylki edellä, ja kukin ministeri vuorollaan nimittää etunsa valvojaksi poliittisen virkamiehen, syntyy vaan julkisen sektorin tehottomuutta.

Luomalla maahan myönteinen yrittäjyyspolitiikka kaikki hyötyvät.

Kotimainen kysyntä luo työpaikkoja. Panostamalla ja kannustamalla pienyrittäjyyttä luodaan helpoiten uusia työpaikkoja. Toivon, että Anne Berner keskittyy erityisesti pienyrittäjien aseman helpottamiseen.

Asioimme säännöllisesti lukuisien yritysten kanssa. On vaarallista luoda mielikuva, että Suomeen syntyy tyhjästä jatkuvasti lisää vihaisia lintuja ja maailma lahjoittaa niistä meille rahansa. Mikään uusi Nokia ei kata sitä työttömien määrää, mikä kohta on sylissä, ellei kotimarkkinoista ja yrittäjistä huolehdita.

Yrittäjiä on nöyryytetty kaikilla tavoilla, eikä heidän suhdanteet oikein kiinnosta ketään. Pienyrittäjille ei kukaan ole ikinä pohtinut rakennemuutosapua. Kehitys on sitä, että ennen pankissa hymyiltiin heille, nyt siellä suorastaan nauretaan.

Vaikuttaa, että pienten ja pk-yritysten ainoa suhdannerahoittaja on irtisanomiset, ostovelat ja verottaja, jolla on mielivaltaisen korkea korko ja ilman valitusoikeutta toimiva tuomioistuin. Liian helposti kuolee ja haudataan hyviä unelmia.

Valtiovarainministeri Alexander Stubb ja liikenneministeri Anne Berner, laittakaa piste tälle hulluttelulle vaikka poikkeustilalailla. Kotimarkkinat on saatava kuntoon ja se syntyy vain täsmällisillä Pienyrittäjien ja pk-yrittäjien rakennepaketeilla.

Valtio ei häviä, vaikka se antaa veroveloille pitkiä halpakorkoisia lainoja ja tarvittaessa takauksia esimerkiksi suhteutettuna työpaikkojen määriin. Tällä katetaan menetetyt käyttöpääomat, jolloin yritykset voivat investoida ja palauttaa kilpailukykynsä. Menettäjinä ovat tuhansien prosenttien koroilla toimivat, usein ulkomaiset perintäyhtiöt.

Kun talous tasapainottuu, herrat saavat taas nauraa ja duunarit iloita työpaikastaan.

Suomi voittaa.

Matti Kokko
puheenjohtaja
Suomen Pienyrittäjät ry

Omat koirat purivat

Uusi porvarihallitus on leikkaamassa maatalouslomituksista 20 miljoonaa.

Leikkaus on kaksinkertainen verrattuna edellisen punavihreän sosiaalihallituksen leikkausvaatimukseen.

Säästötavoitteen suuruus ja tavoite lomitusyrittäjien suosimisesta tulevat romuttamaan nykyisen lomitusjärjestelmän.

En usko, että kovinkaan moni nykyinen kunnan työntekijä olisi innolla siirtymässä yrittäjäksi tai yrittäjän palvelukseen. Monella on alanvaihto tai työttömyyskortistoon siirtyminen edessä. Sitä kautta ammattitaitoisten työntekijöiden saatavuus huononee ja myös maatalousyrittäjät joutuvat ahdinkoon.

Tein taas ahkerasti vaalityötä keskustan hyväksi. Lupasin kaikille kollegoille: Jos ja kun keskusta pääsee vallankahvaan niin ei ainakaan lomittajilta leikata. Omat koirat purivat.

Kepu pettää aina. Kiitos vaan kauhean paljon.

Ari Lankila
maatalouslomittaja
Lempäälän kunta

> Lupasin kaikille kollegoille: Jos ja kun keskusta pääsee vallankahvaan niin ei ainakaan lomittajilta leikata. Omat koirat purivat.
>
> **ARI LANKILA**

Mistä sitten olisi pitänyt leikata?

Oli ajatus, oli aate, oli köyhän asia ja edistyksen lipun kantaminen. Puhuttiin jopa sydämen sivistyksestä ja mahdollisuuksien tasa-arvosta.

Nyt puhutaan ”kriisitietoisuudesta”. Moniin suomalaisiin on saatu iskostettua ajatus suurista leikkaustarpeista. Leikkaus ei kumminkaan aina ole sama kuin säästö. Toisinaan leikkaukset kasvattavat menoja ja säästö olisikin tullut nimenomaan budjetoimalla toimintaan lisää rahaa.

Höpöhöpö, sanoo moni ja toteaa että nyt on pakko leikata. Sydämeeni sattuu. Katkeruus ja kateus estävät tekemästä fiksuja, inhimillisiä ja taloudellisia päätöksiä.

Leikkauksia ja rajoituksia puolustellaan omalla mielipiteellä eikä faktoilla ja tutkimustuloksilla. Samalla katkeruuden ja kateuden annetaan ajaa ohi mahdollisuuksien tasa-arvosta, köyhän asiasta, edistyksen lipun kantamisesta ja sivistyksestä.

Ei haluta ymmärtää, ei kuunnella, ei edes katsoa tuloksia siitä, mitä vastaavat toimenpiteet voisivat saada aikaan pitkällä tähtäimellä. Kun on se periaate. On se mielipide.

Ennaltaehkäisy tuntuu monelle olevan täysin vieras käsite. Sitä se tuntuu olevan myös monelle hallituksessa istuvalle.

Totta kai politiikkaa tehdään pitkälti ideologisin arvoperustein. Ne eivät vain läheskään aina kohtaa todellisuuden kanssa. On sanomattakin selvää, että talouden hallinnassa ja ymmärtämisessä on monilla haasteita ellei suoranaisia vaikeuksia. Päättäjilläkin.

On syytä muistuttaa, että niin kauan kuin Suomessa on edes jollain tapaa tarkoitus pitää huolta heikommassa asemassa olevista, ei leikkaukset esimerkiksi matalan ja kevyen tason palveluista vähennä ainoatakaan senttiä. Pikemminkin päin vastoin.

Jos leikkauksilla halutaan säästöä, pitää lopettaa raskaammatkin palvelut ja jättää ihmiset oman onnensa nojaan.

Esimerkiksi koulutus on ollut Suomen nousun ja kasvun perusta. Sehän se leikkauksen idea olikin – vai?

Kuinka esimerkiksi Oulu on saanut vuositasolla säästöä päivähoidossa kaksi miljoonaa euroa ja Vantaa 1,4 miljoonaa euroa. Oliko tehty leikkauksia? Oliko lisätty byrokratiaa ja tehty rajoituksia?

Ei. Oli satsattu ilmaiseen avoimeen varhaiskasvatukseen ja tarjottu sitä perheille. Perheet olivat saaneet valita itse heille parhaimman vaihtoehdon.

Viime viikolla uutisoitiin Vaasan kaupungin säästäneen 10 kuukauden aikana noin 500 000 euroa siirryttyään vastuulääkäripalveluun vanhusten hoidossa. Ei ollut leikattu, vaan panostettu lääkäripalveluihin. Säästöt Vaasassa olivat tulleet suurelta osin ambulanssikuljetusten ja päivystyskäyntien vähentymisen seurauksena.

30 000 asukkaan Imatra säästi miljoonia euroja lastensuojelussa. Imatralla ei lähdetty leikkaamisen ja nopeiden näennäisten säästöjen tielle, vaan kaupunki oli palkannut lisää perhetyöntekijöitä. Budjettiin lisätty 200 000 euron raha pantiin ennaltaehkäisyyn.

Raisio puolestaan säästi miljoona euroa parissa vuodessa tarjoamalla perheille matalan kynnyksen palveluita ilmaiseksi.

Tämäkin säästö ilman leikkauksia ja rajoituksia Yksi esimerkki tästä on uusi mahdollisuus saada perhevalmennusta kirjastosta.

Esimerkkejä ennaltaehkäisyn hyödyistä löytyy vaikka kuinka – otetaanko näitä toimintatapoja käyttöön vai ollaanko nyt vain periaatteesta vastaan?

Elina Lappalainen
(kesk.)
Oulu

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

15 757
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Marjauutinen ilahduttaa ja epäilyttää

”Nyt en sitten osta kuin hesen tuotteita, hyvä Hese”, iloitsi **Tarja Pulkkinen** kommentissaan MT:n Facebook-sivulle linkitettyyn uutiseen, jonka mukaan hampurilaisketju Hesburger käyttää jatkossa ainostaan kotimaisia marjoja myymissään smoothieissa.

”Hese taitaakin olla ainoa kotimainen ja tämäkin vielä”, kommentoi **Pertti Soininen**.

Uutinen sai osakseen muutenkin iloisia kommentteja, mutta myös epäilyksiä.

Terttu Santala epäili kommentissaan, voiko kaikki Hesburgerin käyttämä marja olla kotimaista.

”Onks totta kaikki en usko.”

Merja Siivola piti mahdollisena, että osa marjoista hämärretään suomalaisiksi.

”Virosta/Venäjältä tuodaan mansikkaakin ja jossain ’välivarastossa’ pakataan ’suomalaista mansikkaa’ -laatikoihin...”

”Tuleekohan nyt hyvä marjavuosi”, pohdiskeli **Matti Vähäkainu**.

”Pisteet 10–0 Heselle! Pysyykö kannassaan vaikka yhden kokonaisen vuoden”, haastoi yrityksen **Kari Kipponen**.

Mika Keskinen muistutti kommentissaan, että suuri osa kotimaisista marjoista on aasialaisten poimimia.

Pauliina Järvelä vastasi tähän, että marjoja ei ole varattu aasialaispoimijoille.

”Saa niitä suomalainenkin poimia myyntiin, mutta eipä ole paljon kiinnostusta.”

Marjat meiltä, liha muualta?

Marjoista keskustelu lennähti äkkiä myös muihin hampurilaisravintoloiden tuotteisiin.

”Käyttääkös pihveihinsä kotimaista lihaa”, kysyi **Ritu Mononen**.

”Ainakin ennen hese käytti vain kotimaista lihaa toisin kuin muut”, muisteli **Harri Kämäräinen**.

”Gm-rehulla kasvatettua lihaa suoraan ulkomailta... kuulemma kaikki ketjut tekevät samaa. sinne vaan luontoa ja eläimiä suojelemaan koko vihertävä porukka”, vastasi **Leena Kärkkäinen**.

Kirsi Mattila-Löppönen täsmensi, että vain kanapihvin liha Hesburgerissa on hänen tietojensa mukaan kotimaista.

”Ne pihvit on tehty roippeista jotka ei kelpaa edes jauhelihaksi. Täyttää soppaa. Sori vaan”, haukkui **Sirpa Salmi**.

Edistystä on tapahtunut

Tapani Annila muistutti, että marjabisneksessä on otettu edistysaskelia muutenkin. ”Anttilan tila Kokemäeltä tuottaa eri marjoja jauheina. Riittoisia pusseja!”

”IKEA ostaa suomesta ’halpaa’ puolukkaa ja myy hilloa ympäri maailmaa, niin tekevät bisnesmiehet”, muistutti **Asko Matikainen**.

Selma Maritta Autio haastoi keskustelijat ostamaan kotimaista.

”Kyllä muidenkin tuotteiden osalta me kuluttajat voimme vaikuttaa työllisyyteen.”

JUHANI REKU